

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 59

V Gorici, v petek 29. julija 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straž.« — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici. Riv. Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Ecce homo...

Pilat je dal Jezusa bičati in s trnjem kronati ter je vsega razmesarjenega in krvavega pokazal razdivjani judovski množici rekoč: »Ecce homo... Glej, človek...« Hotel je vzbuditi v krvoločni tolpi usmiljenje do človeka, do človeškega dostojanstva, ko jim je predstavil Sina Človekovega vsega ponižanega in do smrti zasramovanega. Toda Pilatova namera je spodletela: judovska srca niso poznala ganotja, temveč so še bolj pobesnela. »Križaj ga!« je tulila človeška zver.

Tudi v vsem našem življenju lahko dan za dnem opazujemo, kako je smisel za dostojanstvo človeške osebnosti popačen. Še dandane v naši prosvitljeni dobi, ko je beseda o enakosti in bratstvu vsem na jeziku, moramo s trpkostjo gledati, kako umazano življenje to vzvišeno misel tepta in zaničuje. Tu vidiš kako izžema bogataš svojega revnega bližnjega, tam vihti oblastnik svoj bič nad krivečimi se hrbti; tu izkorišča plavokrvnež svoje rojstvo v nečedne svrhe, tam seje bogonarjen človek v svoji ošabnosti nesrečo med svojo okolico; tu se plazi stremuh po krvavih plečih svojih sodelavcev kvišku, tam se koljejo zaslepljeni trpini sami med sabo za košček grenkega kruha. Povsod zmagoslavje surove, sebične sile, domišljave prevzetosti, pohlepa, hinavščine in koristolovstva, človeško dostojanstvo pa do vratu v blatu. Pravega, resničnega spoštovanja do človeškega dostojanstva ne zasledimo skoro nikjer.

In vendar je Bog ustvaril človeka po lastni podobi in mu je vdahnil neumrjočo dušo. Pismo božje pripoveduje: Ko je Bog ustvaril človeka, je rekel: »Napravimo človeka

po svoji podobi in naj vlada celi zemlji!« In Bog je napravil telo iz ila in je dahnil vanj dušo; tako je bil ustvarjen prvi človek.

Vsi smo tedaj Očeta enega sinovi, vsi smo bratje. Vsak izmed nas, pa bodi v stas in obraz tak ali tak, je ustvarjen po božji podobi, ima neumrljivo dušo. To je vsebina in veličina človeškega dostojanstva, s katerim ne more tekmovali ne bogastvo in ne rojstvo, ne znanje in ne darovitost, ne sila in ne oblast. Vsak človek, pa bodi še tako neznan in pozabljen, zavzema v človeštvu svojo posebno mesto, prejme od Stvarnika svojo posebno vlogo, ki jo je dolžan izpolniti. Ker ima to dolžnost, ima tudi pravico, da igra to vlogo svobodno in nemošteno. Tako se glasi božji nauk o človeškem dostojanstvu.

Ko bo ta svetla misel prodrla v temno sedanje zmaterializirane, samo po stvarnih dobrinah hlepeče dobe, potem se bomo začeli bližati preroditvi človeške družbe. Kakor je Kristus raztrgal verige suženjstva, ki je do njegovega prihoda morilo človeštvo s tem, da je s svojim naukom vrnil človeku spet njegovo dostojanstvo, tako se bomo tudi mi otresli vsega zla in gorja, ki nas tlači pri vsakem našem koraku, če pripomoremo človeškemu dostojanstvu do veljave. Odiranje v gospodarskem življenju, neskladnost v socialnih zadevah, ostrine in krivice v političnih borbah in še neštete druge pogubne prikazni vsakodnevnega življenja bodo zginile, ko se bo človeštvo zavedlo dostojanstva, ki pritiče posamezniku po božji postavi. Tedaj bo zavladal zemlji človek in ne bo gospodarila več zver v človeški podobi.

Kaj se godi po svetu?

Suho in medlo se bere ta stavek: Od 21. do 24. julija se je vršil na Velehradu kongres za zedinjenje cerkva. Toda kakor se iz tega stavka ne razbere velika važnost teh zborovanj, tako moramo naše bravce opozoriti na vedno večji vpliv, ki ga imajo velehrajska zborovanja po vsem slovanskem krščanskem svetu. Saj je zbor gorečih mož, ki se že par let zbirajo nad Metodovim grobom (sicer še ni prav natančno dognano, jeli grob Metodov ravno na Velehradu) izvrševalec oporoke sv. bratov iz Soluna: naj se vsi bratje zedinijo v eni Cerkvi, v Cerkvi Kristusovi, vodeni po Petrovih naslednikih.

Na Velehradu.

Majhna vas je Velehrad sredi Morave, dežele, kjer sta sv. Ciril in Metod najprej zasadila znamenje križa. Danes šteje Velehrad 800 duš. Toda, kakor je Velehrad za turista ali izletnika le malopomenben kraj, tako je zgovorna priča za slovanskega katoličana. Saj je tu stala za Metodovih časov majhna cerkev. Ko so kopita madžarskih hord zanesla na Moravo pustošenje in razdejanje, je Velehrad in Metodova cerkev izginila v razvalinah. V 13. stoletju pa so poleg starega cistercijskega samostana sezidali veličastno baziliko posvečeno Materi božji. V 18. stoletju so jo

prenovili. Poleg bazilike je manjša cerkev nazvana Cirilka. Ta stoji baje na prostoru one znamenite, stare cerkve. To so tisti sveti kraji, kamor so se že zdavnaj zgrinjale trume pobožnih Slovanov iz vseh delov slovanskega prostranstva. Posebno slovesni so bili dnevi ob tisočletnici prihoda sv. bratov na Moravsko l. 1800. in ob tisočletnici Metodove smrti l. 1885.

Na Velehradu je pa tudi sedež mednarodne verske organizacije za cerkveno zedinjenje. Ta organizacija je »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda«. In baš mi Slovenci smemo biti ponosni, da je mož iz našega rodu udaril temelje tej veliki in pomembni cerkveni organizaciji. Veliki Slovenec, škof Anton Martin Slomšek je sklenil ustanoviti družbo molitve, ki naj izprosi zedinjenje ločenih Slovanov s katoliško Cerkvijo. Leta 1852. je Slomšek zapisal v »Zgodnjo Danico«: »Kristus še dandanašnji kaže oblačilo svoje svete Cerkve bolj ko kdaj poprej raztrgano, zlasti med obilnimi koljenji sicer tako pohlevnih, obilno obdarovanih slavskih rodov, ki so si tako blizu — in vendar tako daleč med seboj.« Živi Slomškovi besedi se je odzvalo na tisoče ljudstva, ki so pristopili v »Bratovščino sv. Cirila in Metoda«.

Ko je slovenski apostol Slomšek zatisnil trudne oči, je njegova

ustanovna jela zamirati, dokler ni poznejši olomuški nadškof dr. Antonin Ciril Stojan Slomškovo bratovščino prenovil. L. 1891. je bilo že prej omenjeno »Apostolstvo« ustanovljeno ter je razširilo svoje plodonosno delovanje prav na široko.

Velehrajski kongresi.

Če bi nič drugega »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda« ne storilo, je že to nevenljiva zasluga, da se na njegovo pobudo sklicujejo danes že v mednarodni javnosti znani velehrajski cerkveni kongresi. Na teh zborovanjih se zbirajo najbolj brihtni možje, ki temeljito poznajo duševnost ločenih bratov in ustroj njih cerkva ter iščejo pota za zblizanje. Po svojem prizadevanju za to vzvišeno stvar je postal svetovno znan mladi škof Mihael d'Herbigny, ki je sovjetsko Rusijo križem prehodil, da se pouči o njenih razmerah. Spisal je veliko knjig o verskih razmerah med pravoslavci. Ena izmed zadnjih znamenitih je »Križ pod sovjetsko zvezdo« (Das Kreuz unter dem Sowjetstern). Tudi mi Slovenci imamo v osebi ljubljanskega vseučilišnega profesorja dr. Franca Grivca odličnega in širom Evrope že znanega borca za cerkveno zedinjenje. Še dolgo vrsto takih mož bi morali naštet, če bi hoteli omeniti, kdo se bori za stvar, katero sam Rim blagoslovlja kot eno izmed prvih nalog sedanje dobe.

Prvi kongres na Velehradu so sklicali leta 1907. Potem so se ti kongresi zmeraj z večjo pomembnostjo vršili l. 1909, 1911 in 1924. Pred dvema letoma je pa bila Ljubljana izbrana, da se v njej zberemo zborovalci o vzhodnem bogoslovju. In letos, kakor smo že uvodoma brali, se je otvoril kongres 20. julija zvečer pod pokroviteljstvom knezoškofa dr. Prečana. Pred kongresom je papež poslal posebno pozdravno pismo jugoslovanskim in češkoslovaškim škofom.

Letošnjega kongresa se je udeležilo kakih 20 škofov in 400 drugih duhovniških in svetnih poznavalcev vzhodnega vprašanja.

Naj nam bo dovoljeno za bravece, ki se za unionistično gibanje pobježe zanimajo, navesti iz seznama naslove glavnih predavanj in predavateljev. Pa tudi priprosti bravec se bo seznanil z delom kongresa. Predavali so: dr. Vasiča iz Olomuca o prizadevanju sv. Cirila in Metoda za zedinjenje cerkva; dr. Dvornik iz Prage je razpravljal: Slovanska apostola v luči bizantinske zgodovine; pater Gordilo iz Rima je razpravljal o pravoznanstvu pri svetih očetih na vzhodu in zapadu. Knez Volkonski iz Pariza je govoril: Kako idealno in realno opisujejo Cerkev pisatelji: Dostojevski, Merežkovski in Solovjev; škof Herbigny je imel razpravo: Položaj cerkve pri pravoslavcih; pater van Gineken je dokazoval, kako so duhovne vaje gotovo sredstvo za zblizanje cerkva; pater Sallaville iz Belgrada je še govoril, jezuit Bladoin o orientalskem bogoslovju in še cela vrsta drugih o sličnih vprašanjih. Glavni tajnik Apostolstva Jemelka je poročal o stanju Apostolata. Zborovali so še številni drugi odseki, oglašali so se celo zastopniki kaldejske in drugih cerkvenih družb v orientu.

Kako važen je bil letošnji kongres dokazuje tudi zanimanje vladnih in političnih krogov. Na Velehrad je praška vlada poslala zastopnika zunanjega ministra in ravnatelja tiskovnega urada.

Iščimo z ljubeznijo zgubljen zlati zrna.

Tak naslov smo letos v januarju v »Straži« že brali. To je bilo ob priliki, ko smo poročali o sprejemu italijanskih katoliških visokošolcev pri sv. očetu. Takrat je Pij XI. po vzgledu svojih slavni prednikov govoril tudi o verskih ločinah na vzhodu.

Ne bi prav zaključili današnjega našega razmotrivanja, če se ne bi spomnili vzvišenih besed iz Rima, ki se glase, da je z ljubeznijo treba iskati izgubljenih zlatih zrn. Od zlatonosne skale odkrušeni drobci, je papež tedaj naglasil, imajo še vedno v sebi zlati zrna. In še eno misel je sv. oče poudaril, namreč, da morajo katoličani na zapadu premagati predsodke napram slovanskemu pravoslavnemu vzhodu. Le po tej poti se bo dalo doseči, da bodo vse ovce v enem hlevu.

Delajmo tudi mi primorski Slovenci, ki smo po svoji zemljepisni legi nekaki posredovalci med zapadom in vzhodom, če ne drugače pa vsaj z molitvijo, da se testament sv. slovanskih bratov in našega Slomškega izpolni!

Okno v svet.

Sestanek na »mostu miru«.

Pred sto leti je bil sklenjen mir med Zedinjenimi državami in Kanado. V spomin na ta dogodek so nižje Niagarinih slapov zgradili »most miru«. Na tem mostu se bodo sestali angleški ministrski predsednik Baldwin, princ Waleski, znani podpredsednik Zedinjenih držav Dawes in finančni minister Kellogg. Ali pomeni to zvezo med Anglijo in Ameriko?

»Umril v službi proletariata«.

Osmrtnice v sovjetskih listih pišejo o smrti 20 višjih sovjetskih uradnikov. Pripisano je, da so umrli v službi proletariata. Iz tega se domneva, da so jih protirevolucionarji spravili s sveta.

Madžarska posredovalka?

Na Bledu, ki je danes središče politike za Balkan, se je sestel italijanski poslanik Bodrero z madžarskim poslanikom v Beogradu. Poslanika sta se menda razgovarjala o razmerju med Jugoslavijo, Madžarsko in Italijo. Baje bodo Madžari napeli svoje sile, da pride do čim hitrejšega prijateljstva med Italijo in Jugoslavijo.

Lord se oglaš.

Angleški lord Rothermere, ki ima veliko besedo pri angleškem tisku, se je pred kratkim postavil za revizijo trianonske mirovne pogodbe. S tem je pa trčil ob češko-slovaškega zunanjega ministra Beneša, ki je lordu pisal, naj se ne meša v politiko.

Seipel bere levite.

Avstrijski državni kancler dr. Seipel, ki bi ga lahko po vsej pravici zvali »železnega«, je v terek na seji zbornice imel prav krepek govor proti povzročiteljem nemirov. Socialisti so bili kot politične mačke.

DNEVNE VESTI.

Porcijunkula

pri Mariji v Logu pri Vipavi dne 1. in 2. avgusta 1927. 1. avgusta. Ob 3 uri popoldne pričetek spovedovanja. Zvečer ob Ave Mariji pete litanije Matere božje z blagoslovom. Po blagoslovu se ne bo več spovedovalo. — 2. avgusta. Spovedovanje se prične ob 5. zjutraj. Ob 6. pridiga in sv. maša. Ob 7. druga sv. maša. Ob 8. tretja sv. maša. Ob 10. pridiga in sv. maša. Po sv. maši litanije vseh svetnikov in blagoslov kot sklep porcijunkulske pobožnosti.

Po drugih cerkvah v vipavski dekaniji ne bo mogoče dobiti porcijunkulskih odpustkov. Cerkev Matere božje v Logu je dobila to milost za dobo petih let. Marija nas vabi, da se te pobožnosti v najobilnejšem številu udeležimo! — *Predstojništvo cerkve Matere božje v Logu pri Vipavi.*

Pogreb g. Tomaža Juga.

V sredo 27. t. m. se je vršil v Solkanu pogreb nepozabnega g. Tomaža Juga, šolskega ravnatelja v pokoju, moža, ki je rezal prve brazde in metal prva semena ljudske izobrazbe v srca Solkancev. Ti sočlava množica se je zbrala pred hišo pokojnikovo, da bi izkazala zadnjo čast vrlemu možu, ki v resnici ni živel zase, pač pa za druge. Od šolskih otrok, ki so ga poznali komaj preko svojih učiteljev, mladeničev in starejših, ki jim je bil učitelj in prvi svetovalec, so se udeležili pogreba tudi njegovi prijatelji in zastopniki raznih oblasti. Mnogoštevilni moški pevski zbor mu je zapel tri žalostinke, ki so globoko grabile v naše duše, ker si čutili, da so jih peli pevci, njegovi nekdanji učenci, svojemu dobrotniku, v čigar srcih je zvenela žalost in dihala hvaležnost. Ob odprtem grobu se je poslovil od pokojnika njegov prijatelj in naš dušni pastir preč. g. dekan, ki je v kratkih, a res ganljivih besedah poudaril Tomaževe vrline, kot učitelja, občinskega tajnika, organista itd., moža, ki je vsestransko delil do broto na levo in desno ter je ljubil svojo rojstno vas prav z otroško ljubeznijo. Njegova duša je bila polna, in bogato je bila ob čistem studencu verskega prepričanja in se sončila v soncu ljubezni do Boga in pravega katoliškega udejstvovanja. Solze ganotja so popile poslednje besede preč. g. Rejca in marsikako oko se je orosilo.

Za prijatelje njegove, ki so mu s spoštovanjem in ljubeznijo stali ob strani, za nje, ki jim je bil mentor na težki poti učiteljevanja, je povzel besedo g. Križman iz Gorice,

ki je očrtal zasluge rajnega Tomaža na učiteljskem polju: hvalil njegovo ljubezen in požrtvovalnost do šole, ki ni hirala z njegovo telesno silo, pač pa je rasla, da mu je postala druga potreba. Tomaž je bil borec za ljudske šole na Goriškem, ki so bile v njegovih dneh v zelo pičlem številu, Tomaž je bil propagator ljudske izobrazbe svojemu rodu. Pa ne samo svojim, tudi Furlanom, med katere ga je zanesla prva njegova pot, je delil v obilni meri darove svojega duha. In preko Tolmina v Kanal in Rihemberg v svojo rojstno vas, povsod je spremeljal pokojnika na učiteljskem potu ista velika in nesebična ljubav do ubogih in razžaljenih, majhnih in zaničevanih in to ga je pospremi- lo še preko groba, nad zvezde.

Pa se je oglasil, kot tretji in slednji, ljubljenec rajnega, Pepč, naš dr. Jožef Bitežnik, ki je v imenu Solkancev, sorojakov svojih, vzel slovo od g. Tomaža, ki je liki sveča se povžil v Bogu in za bližnje. Iz šole, kjer je svojim malim z očetovsko ljubeznijo delil kruha prve izobrazbe, polagal v njih srčeca prve pojme o Stvarniku pa o stvarih, kjer je bil ves njihov in preko obrtno-nadaljevalne šole, kjer je budil v učencih ljubezen do dela, odpiral oči v gospodarski svet, pa v »kanciliji« in cerkvi in v petju je njegova bogata duša dajala, ljubila in se žrtvovala. In kakor v življenju združen s Solkanci, z delavcem, obrtnikom, trgovcem in inteligentom, tako tudi v smrti je hotel biti združen s svojimi pri sv. Roku. In ta želja se je dragemu g. Tomažu tudi izpolnila: »V zemlji domači, da truplo leži«.

Nova maša.

Dne 7. avgusta bo pel prvo sv. mašo v Sovodnjah pri Gorici č. g. Serafin Pelicon, salezijanec, ki je svoje študije dovršil v Rimu. Slovesnost se bo vršila v še ne popolnoma dograjeni vikarijski cerkvi. Slavnostni govornik bo č. g. Peter Butkovič, župnik v Zgoniku, sovo- denjski rojak. Sovodenje se že z veliko vno pripravljajo na slavnostni dan. Novomašniku želimo že danes mnogo sreče na težavni življenjski poti.

»Oj ta vojaški boben«

je zadonel tudi v našem uredništvu in je odpoklical dragega tovariša prof. Radota Bednarika, kateri odide te dni odslužiti svojo vojaško dolžnost. Ko se poslavljamo od njega mi njegovi sodelavci in prijatelji in mu želimo mnogo veselih dni v vojaški suknji, vemo, da ga spremljajo enake želje našega ljud-

stva, kateremu je napisal toliko spodbudnih besed in zanimivih stvari zlasti v »Goriški Straži«. Vsi skupaj mu kličemo: Bodi zdrav in vrni se krepak med nas, ki rabimo močnih in korajžnih fantov!

Obsojeni trgovci.

V zadnjem tednu je ajdovski sodnik obsodil več trgovcev iz Rihemberga, ker se niso držali oblatvenih predpisov. Pregrešili so se zlasti glede določb za razprodajo olja. Obsojeni so bili na 100 lir globe in na sodne stroške.

Kraljev testament.

Brž po smrti kralja Ferdinanda so odprli njegov testament v nadškofijski palači. Ves denar, ga je precej milijonov, se razdeli na enake dele med otroke. Ravnotako tudi sestva in palače.

Gostje iz inozemstva.

Letos je Italijo in njene starinske izkopine obiskalo 724 tujcev več nego lani. Lani jih je prišlo 8729. Tujski promet je eden izmed prvih virov dohodkov.

»Ženski svet«.

Zadnji »Zbornik« prinaša pod naslovom: »Opomnje k »Ženskemu svetu« daljši članek, v katerem opozarja članekar na podlagi letošnjega letnika na kriva in pogubna načela, s katerimi skuša »Ženski svet« na prikrit način otrovati naše ženstvo. Protikrščanski duh, pravica do nerravnosti in omejevanje porodov bi bili samo v glavnem brezverski ocvirki v plehki filozofski juhi, ki jo tržaški »Ženski svet« podaja slovenskemu ženstvu lozofični juhi, ki jo tržaški »Ženski svet« za naše katoliško ženstvo zelo nevaren list, ker je brez vsakih verskih načel in ker širi npravstveno skrajno zmotne in kvarne nauke. Za list pa ni v toliki meri odgovorno uredništvo kot pa konzorcij in lastniki, ki jih moramo iskati v prednjih vrstah tržaškega edinjaškega kroga, tako zaključuje »Zbornik« in mi se mu pridružujemo.

Francosko raznarodovanje.

Tržaški »Piccolo« razgrinja žalostno sliko, kako francoska oblastva v Tunisu nasilno raznarodujejo tja priseljene Italijane. Pripoveduje o nekem slučaju italijanskega priseljence, ki je vstopil v francosko državno službo in sprejel zaradi plače tudi francosko državljanstvo. Mož ima tudi sina vojaškega obvezanca. Ko se je ta hotel predstaviti italijanskemu konzulu, je sodišče izreklo, da je francoski državljan. »Piccolo« pristavlja, da na tak nasilen način je pač lahko jemati narodnost tistemu, ki se ne more braniti in da je to pravi križev pot za italijanske rojake. »Piccolo« ima to pot prav.

Kandidati v Sloveniji.

V zadnjih dnevih so že vse stranke v Sloveniji postavile svoje kandidatne liste. Dr. Korošec kandidira v ljubljanskem in mariborskem okrožju. Žerjavova struja je v Ljubljani postavila za kandidata glavnega urednika »Jutra« dr. Kramerja, v volivnem okraju Ljubljana - Novo mesto kandidira dr. Žerjav, v mariborsko - celjskem pa dr. Pivko. Radikalna stranka bo postavila lastne kandidate za Ljubljano - Novo mesto, drugje bo pa podpirala SLS. Socialisti gredo v volivno borbo precej razprti.

Papežev kancler — Nemec.

Papež je določil za svojega kanclerja, t. j. načelnika papeške pisarne, kardinala Andreja Frühwirta. Bajje je prvič, da ima to visoko mesto Nemec.

Vse leti.

Neka bogatašinja v Londonu je priredila imenitno gostijo. Vsem gostom pa je naročila, da morajo prileteti v aeroplanih, sicer ne bo z gostijo nič.

Neka nemška zrakoplovna družba je pa povabila na izlet z letalom neko 89 letno damo. Ta je najstarejša ženska, ki je kdaj bila v letalu.

Infantinja — redovnica.

Španska infantinja Izabela Alfonza, nečakinja španske kraljice, je pred kratkim prosila za vstop v red bosih karmeličank.

Živa vera.

Sovjetska vlada je vrnila vernikom slavni Aleksander Newsky samostan in patrijarško cerkev. Toda stavila je pogoj, da morajo verniki veličastne stavbe sami obnoviti in vzdrževati. Na tihem je brezverska vlada upala, da se bo pokazalo, kako malo se ljudje zanimajo za take reči. A glej. Tekom ene ure je 12.000 vernikov prineslo za cerkev 75.000 rubljev.

Kljub vsej protiverski boljševiski propagandi, ki stane milijone, je ruski narod ostal zvest slovanski vernosti.

Obisk obrtnih šol.

Vse tvrdke v krajih, kjer so obrtne šole opozarjamo, da so dolžne obvestiti in pošiljati svoje vajence izpod 18 let v večerne obrtne šole. Tozadevno opozorilo mora tudi viseti v delovnih prostorih na vidnem mestu.

Pritanej.

Stari Grki so svojim zaslužnim možem na starost preskrbeli brezplačno hrano in stanovanje v tako zvanem Pritaneju. Danes imamo bolnišnice za pse in podobno zverjad, dogaja se pa, da odlični na-

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»Falot!« si je mislil Lupin, »dobro razume svoj posel.«

Lupin, ki je dobro vedel, kaj mora podvzeti, si je bil na jasnem, da je obisk pri takem nasprotniku kočljiva zadeva. Lahko se zgodi, da bo Daubrecq kot zmagalec ostal na bojišču in da se bo pomenek popolnoma drugače zasuknil, kot si Lupin želi. Vendar se je zbral, ko je zaslíhal v sosednji sobi korake. Daubrecq je vstopil. Ne da bi spregovoril besedico, je povabil Lupina, ki je med tem vstal, naj zopet sede. Sam je sedel za pisalno mizo ter je pričel obračati v roki posetnico:

»Gospod doktor Vernes?«

»Da, gospod poslanec, dr. Vernes iz Saint Germaina.«

»Vidim, prihajate po naročilu gospe Mergy. Gotovo je vaša pacientka?«

»Da, slučajno. Prej je nisem poznal, dokler me niso zdaj v zelo

žalostnih okoliščinah pozvali k njej.« — »Je bolna?«

»Gospa Mergy se je zastrupila!« »Kaaaj?« plane Daubrecq s stola, »kaj pravite? Zastrupljena, mogoče je že mrtva?«

»Ne, doza ni bila dovolj močna. Če ne nastopijo kake komplikacije, upam, da bo gospa Mergy rešena.«

Daubrecq je molčal ter je nepremično obstal, z obrazom obrnjenim proti Lupinu.

»Ali me gleda? ... Ali ima oči zaprte?« je tuhtal Lupin. Strašno ga je motilo, da ni mogel zreti v oči svojega nasprotnika, ker je ta imel dvojno oviro. Vrhunaočnikov je nosil še črn ščipalnik, ker je bil bolan na očeh kot mu je pravila gospa Mergy. Kako naj torej ugane njegove misli, če ne more videti njegovih oči? Čez hip je Daubrecq spet vprašal:

»Torej gospa Mergy je rešena ... In vas pošilja k meni? ... Tega ne razumem dobro. To damo zelo malo poznam.«

»Zdaj pride kočljiva točka,« si je mislil Lupin, »naprejš!«

Z neokretnim glasom boječega človeka je povedal:

»Moj Bog, gospod poslanec, so slučajji, ko je dolžnosti zdravnika zelo težko izvrševati; ko se ne ve, kako ... Vi boste bržkone menili, da moji razlogi ... Na kratko, ko sem gospo Mergy preiskoval, se je hotela še enkrat zastrupiti. Stekleničico je imela še pri sebi. Ko sem jo ji iztrgal, je začela blesti ter je v pretrganih stavkih govorila: »Daubrecq je bil ... Moj sin ... Daubrecq ga je vzel. Nazaj naj ga da, če ne, ne morem živeti.« Tako nekako je fantazirala. Tedaj sem si mislil, da vas moram obvestiti. Prišel sem naravnost od nje po lastnem nagibu ...«

Daubrecq je dolgo premišljeval predno je odgovoril.

»Torej prišli ste, gospod doktor, da me vprašate, kje je otrok, ki je, kot domnevam, izginil. Ne res?«

»Popolnoma tako.«

»In v slučaju, da bi jaz to vedel, ali bi ga hoteli peljati nazaj k materi?«

»Prav rad.«

Spet je nastopil dolg molk. Lupin si je dejal: »Ali se je res ujel na mojo past? Ali je grožnja s samomorom že zadostovala? Težko. In vendar se on obotavlja.«

»Dovolite,« je rekel Daubrecq, ko je segel po telefonskem slušalu na mizi. »Nujno moram nekaj telefonirati.«

»Prosim, prosim, gospod poslanec.«

Daubrecq je klical: »Halo, gospodična! Zvežite me s številko 82.219.« Ponovil je številko in nepremično čakal.

Lupin se je smehljal: »Policijsko ravnateljstvo, ne res? Glavno tajništvo? ...«

»V resnici, gospod doktor ... Vi torej veste za številko?«

»Da, kot sodni zdravnik moram včasih tja telefonirati.«

V srcu se je pa Lupin vprašal: »Kaj za vraga naj to pomeni? Glavni tajnik je Prasville ... Kako se ravno nanj obrača?«

(Dalje.)

rodni delavci, pesniki, znanstveniki in drugi umirajo sredi ceste. Parizani so se te dni zganili in so pričeli za bedne leposlovce in umetnike zidati palačo, Pritanej, kjer bodo ti ljudje imeli dostojno prebivališče.

Preveč ljudskih šol.

V Sloveniji bodo ukiniteli celo vrsto ljudskih šol. Baje jih imajo preveč. Učiteljstvo se boji novih redukcij. Bodo pač morali starejše vpokojiti in nastaviti mlajše, ker je naraščaja po učiteljskih na koše.

Bela smrt.

Blizu mesta Barode v Indiji so zgradili Angleži velikanski nasip, ki je 35.000 kubičnim metrom vode branil, da niso udrli v dolino. Omenjeni nasip pa se je zmeščal in zrušil, valovje je udrlo preko njegovega in pokopalo pod seboj vasi in zemljo. 1000 ljudi je baje utonilo.

Uporni pek.

Na Siciliji se ni hotel neki pek Ahil Sala pokoriti oblastvenim naredbam glede peke. Sodnik ga je zašil na 3 mesece zapora. Prefekt pa je hotel Salovo trmo zlomiti s konfinacijo. Za tri leta ga je poslal tja.

Okradeni nadškof.

Pred nekaj nočmi so tatovi udrli v palačo zagrebškega nadškofa in so ukradli 70.000 dinarjev. Noč je tatove dala, noč jih je vzela.

Iz širokega sveta.

Cel koš doktorjev.

Univerza Columbia v New Yorku je podelila letos 4000 doktorskih diplom. Štejejo, da so newyorške univerze koncem letošnjega šolskega leta »naredile« okoli 10.000 novih doktorjev. V celi Ameriki jih bo pa kakih 100.000. Pripomniti je pa treba, da se na ameriških visokih šolah novi doktorji hitreje »naredijo« ko pri nas.

»Dienst ist Dienst«.

Tako so menili stari avstrijski feldvebeljni. Takega mnenja je bil bržkone tudi neki občinski policaj v Belgiji, ki je oglobil samega kralja. Kralj Albert se je namreč v avtomobilu prehitro vozil in ima na vesti prestopke čez policijsko cestni red. Seveda pa policaj ni vedel, da ima kralja pred sabo.

Zetev je velika...

Več kot 1000 milijonov ljudi še išče prave vere. Vseh katoliških duhovnikov pa je le 312.000. V Afriki pride na 82.000 paganov le 1 duhovnik, v Indiji na 100.000 eden, v Oceaniji na 110.000, na Kitajskem na 180.000, na Japonskem pa pride le 1 duhovnik celo na 220.000 ljudi.

Amerikanski obisk.

Sloviti ameriški pisatelj Kipling živi in dela rad v samotni. Najbolj se boji nadležnih obiskov. Nekega dne je bil ravno zatopljen v svoj najnovejši spis, kar se vrata z ropotom odpro, služabnik ob vratih se zvrne okoli in v sobo stopi kar žareč od veselja neki Amerikanec. Za roko je vodil svoja dva nadebudna sinčka. Oblastno je vprašal: »Ste vi mister Kipling?« Pisatelj je boječe prikimal. »No, poba,« zavpije Amerikanec, »to je mojster Kipling, zdaj sta ga videla. Zbogom!« In je odropotal.

Tržne cene.

28. julija 1927.

Česen L 1 do 1.10 kg; zelje sveže L 1 do 1.20 kg; zelje kislo L 1.80 do 2 kg; čebula 80 do 90 cent. kg; pesa 40 do 50 cent. kg; fižol navaden L 1.80 kg; koks L 2.20 kg; solata 80 cent. do 1 L kg; melancani L 1 do 1.20 kg; krompir 50 do 60 cent. kg; peveroni L 1.40 do 1.60 kg; paradižniki 50 do 60 cent. kg; grah L 1.80

do 2 kg; peteršilj 90 cent. do 1 L kg; radič cent. 80 do 2.60 kg; špičnača 80 cent. do 1 L kg; fižol v stročju L 1.40 do 1.70 kg; vrzote 90 cent. do 1 L kg; bučice 70 do 90 cent. kg; neoluščen fižol L 1.40 do 1.60 kg; oluščen L 2 do 2.20 kg; fige L 2 do 2.40 kg; smukvice L 5 do 6 kg; limoni 15 do 20 cent. komad; jabolka 80 cent. do 1.40 kg; hruške

L 1.20 do 2.20 kg; breskve L 2.80 do 5.40 kg; sliva 80 cent. do 1.20 kg; maslo sveže L 14 do 15 kg; maslo presno L 17 do 18 kg; mleko L 1 do 1.10 liter; jajca 50 do 55 cent. kom.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: Kmečka posojilnica v Komnu 100 L; preplačila za knjigo »Gospod Luka« 15 L. — Srčna hvala!

Pozdravljena!

Nova maša v Tomaju.

— V nedeljo 24. t.

m. je bil za našo župnijo lep zgodovinski dan. Po dolgih 33. letih je bila v naši župni cerkvi zopet nova sv. maša, tokrat nova maša č. g. Alojzija Guliča iz spoštovane krščanske družine iz Dobravelj. — Zadnje dni tedna so se dekleta prav marljivo gibala v cerkvi, prala, snažila in jo s pomočjo č. šol. sester prav lepo okrasila z zelenjem in cveticami. Nazadnje so se odzvali tudi fantje in napravili 2 lepa slavoloka, večjega pred cerkvijo in manjšega pri župnišču. Ob 10 in četrt se je jel pomikati sprevod s križem na čelu iz župnišča v cerkev. Slavnostni govor je imel vlč. g. Adolf Simonič, bivši naš župni upravitelj, sedaj v Brezovici. S krepkimi besedami je potegnil nase pozornost nabito polne cerkve, ko je govoril o sreči in težavah duhovskega stanu. Izražal je željo, da bi nam matere vzgajale otroke v strogo krščanskem duhu in tako pomnožile naše redke duhovniške vrste. Po pridigi je podelil slavljence svoj novomašniški blagoslov. Pri slovesni sv. maši z asistenco mnogih duhovnikov je novomašnik obhajal svojo mater, bratca in sestre. Slavnost se je zaključila s petimi litanijami in slov. blagoslovom ob 4 in pol popoldne. Obe slavnosti je spremljalo izbrano petje našega cerkvenega zbora pod vodstvom gosp. župnika. — S prihodom novomašnika nam je nebo naklonilo nekaj nepotrebnega in zaželjenega dežja. Bodi to dober znak njegovega prihodnjega dušnopastirskega delovanja. Naj bi rosica božjih milosti, katerih delivec je postal novomašnik, blagodejno namakala krščanska srca našega naroda!

Prva sv. daritev v Prvačini.

Šestindvajset let je menda poteklo, odkar so se prvaški farani zbrali k novi maši svojega rojaka č. g. Alberta Lebana. Po 26. letih v nedeljo 24. julija je tedanji novomašnik stopil na leco in govoril v močnejših besedah svojemu rojaku in mlajšemu sobratu č. g. Mirku Zorinu, ki je na ta dan prvič pristopil k altarju.

Kdor je videl priprave, slavoloke in mlaje, ki so jih prvaški fantje in

dekleta s toliko ljubeznijo delali, je pač moral priznati, da je tudi naš Vipavec še globoko veren in da spoštuje svojega duhovnika; to spoštovanje izvira iz globoke vere, da je duhovnik res pravi delavec za ljudski duševni in narodni blagor. Iz vseh lepih sosednih vasi in sel so se trumoma zgrinjali verniki na prelepi griček s farno cerkvijo, ki stoluje prav nasproti Gradišča, odkoder je nesmrtni duh rajnega Šimena zaplaval nad množico. Prav gotovo je bdel v lepem dopoldnevu, kot so lepi nedeljski dopoldnevi le v vipavskem dolu, in pisal z nevidno roko svojemu sobratu ono prekrasno pesnitev:

*Kar seješ Ti, — iz roda v rod
nebeški bo množil Gospod.*

Ne misli nase blagi mož;

i Ti za druge delal boš,

za druge boš oral, sejal; —

*če drug pa tu bo snopje bral,
vse zrnje to pa Tebi*

Bog spravi tam na nebi.

Bučno so donele nove orgle pod spretno roko, pod svod so zaplavali akordi prošnje k sv. Duhu, ko je slavnostni govornik č. g. župnik Leban končal svoj govor. Med sv. mašo je domači zbor lepo pel. Moški sirket iz Gorice sestavljen iz samih prijateljev in znancev č. g. Mirkota je slovesnost še povečal. Ko je pa zazvenela »Kdo je ta?« iz Sattnerjevega oratorija in »Močno nam obvari dom in rod« iz srebrnočistega grla našega goriškega slavčka, so se vsi okoli cerkve stoječi kar drenjali v cerkev.

Po končani cerkveni slovesnosti je zbrana ožja družba novomašnikov povabljenec izročala novemu delavcu v vinogradu Gospodovem pozdrave naših organizacij in ga bodrila, naj krepko zastavi dleto, da izkleše iz naših ljudi zdrave krščanske in slovenske značaje.

Hladno je že zavelo preko Čavna proti Krasu in meglena rosa se je plazila nad svetlimi vijugami Vipavčini končala z eno željo vseh: Bog daj, da bi še prej kot v 26 letih učakali v Prvačini tretjo novo mašo!

Prijatelju novomašniku pa vsi iz srca želimo dosti božjega blagoslova za borbe in zmage!

Kaj je novega na deželi?

Solkani.

V torek 26. t. m. popoldne se je ponesrečil pri delu na žagi Valent na Solkanski cest 16-letni Ivan Milost. Zaplel se je v jermen, ki mu je odtrgal eno roko, težko poškodoval nogo in ga nevarno ranil po ostalem telesu. Upanje je, da bodo nesrečnega mladeniča ohranili pri življenju.

Podgora.

Dne 25. t. m. je umrla v Ločniku, pri mlatenju žita, zadeta od srčne kapi, Maraž Jožefa, stara 65 let. — Pogreb se je vršil v torek na domače pokopališče in je pokazal, kako je bila pokojnica spoštovana. — N. p. v m.l.

Samotorca pri Nabrežini.

Leta 1926. je bila tukajšnja požarna družba cerkev, ki je vsled vojne

občutno trpela, obnovljena. Delo je vodil tehnični obnovitveni urad v Nabrežini. Prejšnjo sredo je pa nas iznenadil nenavaden dogodek. Streha cerkve, ki je bila pokrita s skrlami in radi tega preveč obtežena, se je vdrla in sesula na cerkveni kor, tako da ni mogoče stopiti skozi glavna vrata v cerkev. Obnovitvena dela so bila očitno pomankljiva. Zato opozarjamo merodajna mesta, da ukrenejmo čimprej vse potrebno, da se že itak občutna škoda vsled vremenskih neprilic ne poveča in se cerkev temeljito popravi.

Vogersko.

Tukajšnje prosvetno društvo »Pomlad« priredi v nedeljo 31. t. m. ob 4. uri pop. veliko veselico na senčnatem vrtu gosp. Antona Hvaliča. Naj navedemo bogati in zanimivi spored: 1. Italijanska dekla-

macija; 2. »Davek na samce«, burka v treh dejanjih; 3. Nastop bratskih pevskih zborov: »Prešerna« iz Št. Petra, »Čitalnice« iz Dornberga in prosvetnega društva iz Šempasa; 4. »Mutasti Izidor«, burka v enem dejanju. Med odmori svira tamburaški oddelek iz Šempasa. Kdor se hoče par ur pošteno zabavati, naj ne zamudi prilike in pride v nedeljo na Vogersko.

Ajdovščina.

O naši predilnici se v zadnjem času ne čujejo nič kaj razveseljivi glasovi. Zlasti se delavci hudujejo nad postopanjem nadmojstra Nosserja. Mož je zelo oblasten in hoče imeti v tovarni prvo besedo. Radi njega je bilo v zadnjem času odpuščenih več delavnih moči, med njimi trije strokovni delavci. Umevno, da se polasča delavstva razburjenje. Prosimo merodajne gospode, da napravijo red.

Šempas.

Lepaki, ki so vabili na ples v Šempas, kateri se je vršil minulo nedeljo 24. t. m., so privabili tudi mene v bližino »brjarja«, toda ne da bi plesal, ampak iz drugih razlogov. Imam pač to navado, da rad opazujem mlade sovrstnike, zlasti pa sovrstnice. Z žalostjo v srcu moram ugotoviti, da se dobi jo še fantje in dekleta, ki nimajo nobenega pravega smisla za kaj večjega kakor za ples. Za danes se nočem spuščati v podrobnosti in tudi o pobeljenih grobovih za enkrat ne bom govoril. Naj opomnim samo dekleta, ki so skoraj ves božji popoldne — seveda ne vse — čakala okoli brjarja, da bi jih kdorsibodi zavrtel, da ni posebno častno se izpostavljal kakor kakšno blago po semnjih vsakemu neznanecu na ogled. Kdor se čuti radi te graje morda užaljenega, naj mi blagohotno odpusti, kajti te vrstice sem napisal z iskreno željo, da bi v bodoče kaj koristile. Na vse zadnje pa smelo trdim, da se že veliko manj pleše kakor pred par leti. Zato, fantje in dekleta: oprimimo se raje drugih, poštenejših zabav in proč s plesi iz vrst slovenske mladine. Fant.

Idrija.

Naš obč. načelnik inž. Caldana je odstopil, ker kot državni uradnik ne more opravljati službe po teštata. Na njegovo mesto je prišel rag. Portelli kot prefekturni komisar. Inž. Caldana si je znal pridobiti srca in zaupanje vsega prebivalstva, ki je z obžalovanjem sprejelo vest o njegovem odstopu. Želim, da bi novi komisar stopal po preiskušanih stopinjah svojega prednika in ohranil odnose med prebivalstvom in županskim uradom tako pristrčne, kot so bili zdaj.

Volče.

Seno smo pokosili in spravili leštos ob prav lepem vremenu, hvala Bogu. Letos se zidajo še zadnje hiše in tudi cerkev se preslikuje in prenavlja v notranjščini. Letoviščarjev ni skoraj nič, četudi nudi naša vas več udobnosti kot kje drugje. Čedne sobe, lepa okolica za izprehode, zdrava voda, lepo urejeno kopališče s prav toplo vodo in še marsikaj je na razpolago. Pred vojno je bilo pri nas več življenja in prometa. Nastaneno je bilo vojaštvo ter finančna in orožniška postaja. Marsikdo je imel lep zaslužek na en ali drugi način. Plesov tukaj ne poznamo, te bolezn, hvala Bogu, pri naši mladini ni. Zdaj pa še dve, katere bodo morda tudi drugje vpoštevali. Prva je radi zelo neprimerne prostora za spuščanje plemenskega bika. Spuščanje se vrši na sredi vasi na najbolj obljudenem prostoru, kjer so vedno gručice otrok in kjer seveda tudi starejših zija ne manjka. Vedno se sviri pred pogubno nenravnostjo, slabimi knjigami itd. Toda tudi na take

malenkosti, ki v resnici niso malenkosti moramo paziti. Drugo je, da bi ob nedeljah med službo božjo nehali igrati na kroglo. Naj bi se zavedali vsaj starejši možje, da je nedelja res v pravem pomenu besede dan Gospodov.

Ukve na Koroškem.

Preteklo soboto zvečer in ponoči sta razsajala pri nas vihar in toča. V nedeljo zjutraj je ležal sirk po polju ves na tleh. Popoldne in zvečer je pa pihal drug vihar na plesišču. In marsikako belo cvetko, ki je dotlej svoj cvet upirala navzgor v nebo, je ta vihar vpognil navzdol

k zemlji. Tudi dekletom, o katerih nismo pričakovali, je muzika ta dan zmešala glavo in srce, da so zapu stila dosedanjo družbo dobrih tovarišic in se podala na plesno vrve nje. Njih cvet, ki je kipel navzgor — ni sicer zlomljen še in strt, ne — a vendar nagnjen je navzdol. Zjutraj vpognjen sirk, ki je lepo kazal, zvečer nagnjeni deklinški cveti, ki so več obetali. Celo 13 letne šolarice so se vrtele »v čast sv. Jakobu«... Starši, kaj pa o tem mislite? Kaj pravite na to?

„Širite Goriško Stražo“

Pasijonska igra v Kobjeglavi.

(Odgovarja na razne kritike Ivan Drašček, kurat.)

S kritiko v »Malem listu« z dne 6. 7. mislim ali vsaj upam, da je serija kritik, priobčenih v raznih listih, končana. S kritičnim očesom so kritiki pregledali in pograjali napake, a tudi ne vem v katera nebesa so dvigali vse resnične a tudi namišljene vrline. A, žalibog, ker živimo v takih časih, da tudi najbolj kritično oko ne more vsega natančno in nepristransko (smo pač ljudje) pregledati in oceniti, je treba večkrat tudi na še tako blagohotno oceno reagirati, ker kritik, ki piše kritiko, gleda skozi svoja očala, čitatelj pa, ki čita, kar je kritik zapisal, ne more pa čitati, oziroma med vrstami morda celo napačno čita misli kritika, ima tudi svoja očala. Če gleda tudi podpisani, ki je pri vsej zadevi posredno in neposredno najbolj prizadet, skozi svoja očala, mu menda nobeden pameten človek ne bo zameril. Da je moje reagiranje upravičeno, bode spoznal vsakdo, ki se drži principa, da je vsakemu dovoljeno se braniti in svoje stališče zagovarjati. Saj je dovoljeno celo falotom, lopovom, lumpom itd.

Ker so vse kritike v »G. S.«, in »M. L.« še precej v sorodu, hočem na vse obenem kolikor mogoče stvarno odgovoriti. Če bo dišalo nekaj po samohvali ni podpisani sam kriv, saj se tudi gg. kritika, da dokazeta pravico do kritike, da sta bila v Oberammergau-u, Tirolu, Gradcu, Trstu in Rimu.

Nihče ni merodajen soditi sam o sebi — razen domišljavcev« piše »N. Č.« Da se moram postaviti v vrsto »domišljavcev« je gg. kritik kriv. Gg. kritikom povem, da sem se že pred 25 leti pečal s prireditvami, ko sta gg. kritika menda še v ljudsko šolo hodila. Menda se tudi na kritiko nekaj razumem. V »N. Č.« piše kritik: »Misel, ki jo je pred vojno uredništvu prosvetno društvo v Mirnu, je na novo zaživela v Kobjeglavi na Krasu.« G. kritiku povem, da je dotično misel sprožil in potom takratnega »Slov. kat. izobr. društva« udeležil takratni kaplan v Mirnu, ki je to misel udeležil kot kurat v Kobjeglavi.

»Enkrat morajo prenehati ona pocukrana, neistinita poročila o prireditvah.« Tako g. kritik v »N. Č.« S tem se podpisani popolnoma vjema, a ne more si kaj, da ne bi pripomnil, da ga je ob čitanju te opombe obšel nekak trpek občutek v zavesti, da se prirejajo po deželi razne predstave, ki so vse kaj drugega prej kakor moralne kakor n. pr. »Sin« in to pod firmo prosvetnih društev. In nihče ne zine k temu besedice. Ali ne govori ta molk več kot »pocukrana« poročila.

Sedaj pa h kritiki igre same!

»Igra ima vse polno prizorov, ki dejanja le ovirajo.« G. kritik! Kaj bijete sam sebe po zobeh? Saj pravite, da je igra prevedena iz nemščine! V Oberammergau-u in Tirolu, kjer ste videli pasijonske igre je vse v redu, torej tudi vsi prizori neobhodno potrebni, v Kobjeglavi pa vse polno nedramatskih prizorov, ki dejanje le ovirajo. Igra ima

48 prizorov in med temi vse polno nedramatskih prizorov, ki vsled sentimentalnih, neevangeljskih, (dobro, da nisem še proglašen za heretika) in sem ter tja dolgočasnih dvogovorov, ki niso premaknili dejanja niti za ped. (Gl. »G. S.«) Naštevate sicer samo pet takih prizorov in potem dostavljate »itd.« Ali ni ta »itd.« naravnost zloben? Ali si ne misli vsakdo, ki ni videl igre, da je bilo le onih šest prizorov, katere naštevate kot posrečene (menda samo slučajno, kaj? Op. pis.) nekaj vrednih, vse drugo pa so bili prizori le zavlačevalni dvogovori, ali pa kričavi in nerazumljivi nastopi, ki ugajajo le vsled skupin in kostumov.

Toliko g. kritiku v »N. Č.« kakor tudi g. kritiku v »M. L.« ni bil prizor slovesa Kristusa od Marije po godu. Enemu je bil sentimentalni, drugemu pa naravnost filozofiranje. Priznavam, da je prizor nekaj predolg, a je tudi eden najtežjih cele igre. In ravno ta prizor, kateri se je poleg par drugih pri drugi prireditvi radi kritike v »G. S.« opustil, je ljudstvo pri drugi prireditvi zelo pogrešalo. O tem prizoru naj čitata gg. kritika Koncjančičevo Kristusovo življenje in smrt. Glede sentimentalnosti Marije pa priporočam: »Leben und Offenbarungen der heil. Brigita.« kjer govori Marija sv. Brigiti o bičanju takole: »Ob prvem udarcu sem prišla, kakor v srce zadeta, ob zavesti in sem zagledala, ko sem prišla čez nekaj časa k zavesti, njegovo telo vse razmesarjeno.« O križanju pravi Marija sv. Brigiti: »Pri prvem udarcu s kladivom sem se onesvestila in sem zagledala, ko sem se zopet prebudila, svojega Sina na križu.« (Leben und Offenbarungen 4. knjiga, 70. odstavek.)

G. kritik piše v »N. Č.« »Seveda bi morali igralci izboljšati besedilo.« Najboljše bi bilo, da bi kar vsak posamezen igralec izboljšal svoje besedilo, kaj ne!

»Najlepše in resnično je le takrat, kadar je točno povzeto po evangelijih.« Ta opazka je pa naravnost frivolna. G. kritik, ki ste bili v Oberammergau-u in Tirolu in ste videli razne pasijonske igre, povejte, koliko je v onih igrah točno povzetega po evangelijih? In vendar so one igre v Vaših očeh popolne. Kobjeglavska pa pod vsako kritiko. Ali se še spominjate g. kritik v »G. S.«, kako Vam je nekdaj pisal v svoji protikritiki na Vašo kritiko, katero protikritiko ste pa Vi zabranili, da se ni objavila? Tako je zapisal: »Mnogo bi pridobili na času, če bi Kristusa naravnost križali brez sodbe in zasliševanja. Tedaj bi vsa predstava končala v eni uri.« (Ta protikritika je še vedno na razpolago. Op. pis.) (Neki gospod je med 4. predstavo rekel: »Kaj bi bilo, če bi prišel dr. N. N. s svojo dogmatiko?« Jaz pa vprašam: »Kaj bi bilo, ko bi šel dr. N. N. (ime na razpolago. Op. pis.) s svojo dogmatiko v Oberammergau, Tirol, Gradec, Trst, Rim in morda še kam drugam.« Op. pis.)

Tudi ob sentimentalnih dvogovorih se spotikate! Koliko pa je takih dvogovorov v celi igri?

»Režija je bila pomanjkljiva, ker so prihajali isti igralci po dvakrat na oder in v istih kostumih.« Ali mislite, da smo imeli kameleone na odru? Toda ne samo po dvakrat, ampak po trikrat, štirikrat in celo večkrat so nastopali marsikateri igralci.

G. kritik v »M. L.« pogreša spremstvo pri Herodu in Pilatu! V Oberammergau-u, kjer nastopa 600 do 700 oseb, sta si gospoda Herod in Pilat lahko privoščila številno in sijajno spremstvo. »Gospoda« Herod in Pilat v Kobjeglavi sta se morala zadovoljiti le s slugama, kajti vkljub svoji veliki oblasti in moči nista mogla alarmirati večjega spremstva, ker so manjkali celo rekruti. Če se bodo pa igralce igre v Kobjeglavi 300 let, kakor se že igrajo v Oberammergau-u, ne bosta tudi kobjeglavska gospoda Herod in Pilat tako ponižna, ampak si bosta privoščila tudi številno in najbolj moderno opremljeno spremstvo.

»Igro je treba skrajšati za pol drugo uro, ker je absolutno predolga za naše južno, toplo podnebje.« piše »M. L.« Najbolje bi bilo tako: na ekvatorju, kjer je najbolj vroče podnebje, naj traja igra nekaj minut, nekje v Kalabriji dve uri, pri nas štiri ure, v Oberammergau osem ur, pri Eskimih pa 16 ur; če jim nedostaje tvarine, pa naj si pomagajo s pavzami.

O petelinčku v »M. L.« povem gg. kritikom za enkrat le toliko, da je namreč še precej izdal, kajti ta petelinček je pel že 21. junija na vlatku med Štanjelom in Gorico, kritika v »M. L.« pa je izšla 6. julija!!

Sicer pri vsej stvari, da je prišlo do takih kritik, sem podpisani sam kriv. Glavna napaka je namreč ta, da sem preveč delal pod lastno firmo in nisem druge firme klical na pomoč. Če bi to storil, bi ne bila Kobjeglava samo naš mali Oberammergau, ampak bi bila Ober-, Ober-, Ober-, Ober-, Ober-, Oberammergau, kakor se je izrazil neki gospod v Gorici.

Priobčujemo odgovor g. kurata Draščeka dobesedno, ker nočemo vzbujati sumnje, da hočemo komu kratiti pravico do samoobrambe. Sicer bi morala biti samoobramba upravičena in mirna, in ne malenkostno in nevsučno preklanje, ki nosi tako neprikrit pečat osebne užaljenosti. Toda sedanji pasji dnevi in mirna preudarnost gg. kritikov bodo gotovo pripomogli, da bo ta precej zapozneli epilog kobjeglavskih pasijonskih predstav šel brez večjih nesreč mimo nas. Naj samo še mirno ugotovimo, da je »Goriška Straža« za vsakega nepristranskega opazovalca gotovo v polni meri storila svojo dolžnost. Dala je na razpolago svoj prostor za obsežno agitacijo pred predstavami in je z laskavim priznanjem podčrtala tudi veliko, požrtvovalno in zaslužno delo vseh, ki so pri kobjeglavskih dneh sodelovali. (Opomba uredništva.)

POZORI!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti, Dornberg št. 3.

Prodaj posestvo v najboljšem stanju primerno za gostilno. Posestvo leži ob glavni cesti. Cena po dogovoru. Julij Petrič (Marof) 73, p. Spodnja Idrija.

Zdravnik
za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER
sprejema
v GORICI
Piazza della Vittoria šte. 20

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiologični kabinet je odprt: v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni) v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

Inženir = geometer

Giovanni Pavletig

prej geometer v Kanalu ob Soči in Ajdovščini je odprl svojo autorizirano pisarno v Gorici, Corso Vitt. Em. 33, pritličje.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 5. 8. 1927.

»Conte Biancamano« 23. 8. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Maria« 10. 8. 1927.

»Conte Verde« 25. 8. 1927.

»Tomaso di Savoia« 13. 9. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d' Italia« 11. 8. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaska Slatina.

Vloge na knjižice po 4½%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.